

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1189/2020
27.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено ношење, држање и набављање ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Бојана Јелисављевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв 856/2019 од 16.01.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 367/20 од 11.03.2020. године, исправљеног решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 367/20 од 12.10.2020. године, на седници већа одржаној дана 27.10.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Новом Саду Кв 856/2019 од 16.01.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 367/20 од 11.03.2020. године, исправљено решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 367/20 од 12.10.2020. године и предмет враћа Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 856/2019 од 16.01.2020. године, одбијена је молба окривљеног АА за рехабилитацију – брисање осуде по пресуди Општинског суда у Новом Саду К 380/93 од 21.09.1998. године, којом је окривљеном због кривичног дела неовлашћено ношење, држање и набављање ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије, изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци са роком проверавања од две године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 367/20 од 11.03.2020. године, исправљено решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 367/20 од 12.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Јелисављевић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 7), став 2. тачка 1) и тачка 3) ЗКП, члана 439. тачка 2) ЗКП, у вези члана 99. и члана 100. КЗ и члана 460. и 467. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи тако што ће усвојити поднети захтев окривљеног којим је тражено брисање предметне осуде и свих њених правних последица или да исто укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд применио одредбе члана 99. и члана 100. КЗ, које у конкретном случају није могао применити, с обзиром на то да окривљени није поднео молбу за судску, већ за законску рехабилитацију, којом је тражено брисање условне осуде у трајању од осам месеци са роком проверавања од две године, а материјални услов да би се примењивале одредбе које уређују поступак судске рехабилитације јесте тај да је лице осуђено на казну затвора преко три године, чиме је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у вези члана 99. и члана 100. КЗ.

Врховни касациони суд налази да су изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА основани из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је окривљени АА, преко браниоца, адвоката Бојана Јелисављевића, Основном суду у Новом Саду поднео захтев за утврђивање услова за законску рехабилитацију у смислу члана 98. став 2. тачка 2) КЗ, по пресуди Општинског суда у Новом Саду К 380/03 од 21.09.1998. године, којом је окривљеном због кривичног дела неовлашћено ношење, држање и набављање ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС, изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, с обзиром на то да су се стекли законски услови из члана 570. ЗКП за законску рехабилитацију по наведеној осуди, по ком захтеву је Основни суд у Новом Саду, поступао као да је у питању молба за судску рехабилитацију.

Побијаним првостепеним решењем одбијена је молба окривљеног за рехабилитацију – брисање осуде по наведеној правноснажној пресуди Општинског суда у Новом Саду, са образложењем да је окривљени више пута осуђивано лице и то правноснажном пресудом у односу на коју се тражи рехабилитација и пресудом Жупанијског суда у Вуковару К 70/98 од 16.11.1999. године, због кривичног дела убиство у покушају из члана 90. у вези члана 33. КЗ РХ, којим му је изречена казна затвора у трајању од 4 године, као и да се против њега води кривични поступак пред

Вишим судом у Новом Саду, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. КЗ, због чега суд налази да окривљени својим владањем није заслужио рехабилитацију имајући у виду природу и значај кривичних дела за која је осуђен, односно кривичног дела због кога се води кривични поступак пред тим судом и да се следствено томе нису стекли услови за судску рехабилитацију прописани чланом 100. КЗ. Одлучујући о жалби браниоца окривљеног Апелациони суд у Новом Саду је побијаним другостепеним решењем исту одбио као неосновану.

Одредбом члана 98. став 1. КЗ, прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде, на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним. Одредбом става 2. истог члана прописани су услови за наступање законске рехабилитације.

Дакле, да би наступила законска рехабилитација за осуду изречену правноснажном пресудом Општинског суда у Новом Саду К 380/93 од 21.09.1998. године, којом је окривљени АА, оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено ношење, држање и набављање ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС, и за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од две године не изврши ново кривично дело, неопходно је да осуђено лице које захтева законску рехабилитацију (члан 572. став 1. ЗКП), пре осуде на коју се рехабилитација односи, није било осуђивано и да у време проверавања и у року од годину дана по истеку рока проверавања, не учини ново кривично дело (члан 98. став 1. и став 2. тачка 2) КЗ).

Одредбама члана 99. и 100. КЗ прописане су материјалне претпоставке за судску рехабилитацију која се примењује уколико је поднета молба овлашћених лица (осуђеног или његовог браниоца) за судску рехабилитацију (члан 573. став 1. ЗКП).

Према одредби члана 99. став 1. КЗ, судска рехабилитација се може дати лицу које је осуђено на казну затвора преко три до пет година, ако у року од десет година од дана када је та казна издржана, застарела или опроштена не учини ново кривично дело, док је одредбом члана 100. КЗ, прописано да лицу које је више пута осуђивано, суд може дати рехабилитацију само ако су испуњени услови из члана 98. и члана 99. тог законика, у погледу сваког кривичног дела за које је осуђено, а при оцени да ли ће у оваквом случају дати рехабилитацију суд ће узети у обзир околности из члана 99. став 2. тог законика.

Међутим, како у конкретном случају није поднета молба окривљеног или његовог браниоца за судску рехабилитацију, већ захтев окривљеног за законску рехабилитацију и како је тражена рехабилитација за осуду на условну осуду, а материјални услов за судску рехабилитацију је да је лице осуђено на казну затвора преко три године, то је, по оцени овога суда, суд применивши одредбе члана 99. и члана 100. КЗ, применио одредбе закона које није могао применити на конкретан случај, чиме је правноснажном одлуком на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у вези члана 99. и члана 100. КЗ.

Стога је Врховни касациони суд имајући у виду наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и укинуо побијана

правноснажна решења, те предмет вратио Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање, при чему ће суд у поновном поступку поступити у складу са примедбама из ове пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.